

“На Светата Троица ви оставям – сега и навеки”
св. Патриарх Евтимий

ЕВТИМИЕВЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКОВНА ОБЩИНА “СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ТЪРНОВСКИ”

Май 2022 г.

ПАРИЖ

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

ПАСХАЛНИ РАЗМИСЛИ¹

Протоерей Сергей Булгаков, 1906 г.

Под звъна на камбаните, при ликуването на природата и хората, на най-великия от християнските празници започваме скромното си дело. Отново християнският свят празнува окончателната победа на доброто над злото, на живота над смъртта, на творческата, възсъздаваща любов над разлагащата вражда, и тази победа, постигната от Богочовека и завинаги спасила света и хората, той празнува като залог и предвкусване на вечното, мирово възкресяване и преобразяване на тварите. И радостно развълнуваната, но заедно

с това и скръбна мисъл неволно се обръща към земната Голгота и към онова, което я обкръжава, което я и създава – към фанатичния синедрион, към ленивия и равнодушен кариерист Пилат, към грубите войници, които в подножието на Кръста си поделят хитона, към помрачения народ, който в заслепението си крещи: „... разпни, разпни Го!“. В каква одежда посрещаме празника на любовта? Омърсени, окървавени, трижди окървавени парцали, прехвърлен през раменете чувал, пълен с гладни, бедни, вдовици, сираци – ето я духовната одежда, която ние имаме, облечени в която ние излизаме за нашата среща с Възкръсналия! Какви само мъчения не сме изобретявали ние за Него, какви само престъпления не сме извършвали ние против Него в злочестите времена? Отровили сме самата душа на народа, който сега не знае кому и за какво да вярва, след кого да върви, къде да търси правдата. Очернили сме самата религия, превръщайки я в прислужница на силата. Очернили сме правдата на закона, като сме я приравнили до правото на силния.

И кога ще се пробудим от кървавия кошмар? Кога ще повдигнем натежалия си взор, за да видим въплътната се любов, и ще „загори“ ли тогава нашето сърце, както са горели сърцата на апостолите, вървящи към Емаус, макар и да не са разпознали своя Спътник? Кога ще стъпим на пътя на покаянието – личното и общественото; кога в скръбите, униженията, престъпленията ще почувстваме, че „истината е все същата“ и спасението е само в нея – както личното, така и националното, и историческото?

Но възкръсни, Христе, в Твоя народ, озари с Твоята правда тъмнината на злобната вражда на човек към човека, на племе към племе, разпръсни враговете на Твоето дело, изпепели нашата слабохарактерност и хладното ни равнодушие, възпламени и разгори сърцата ни с Твоя огън. Да, дойди, Господи Иисусе!

1 Целият текст: https://dveri.bg/component/com_content/Itemid,100522/catid,281/id,71435/view,article/

ПОЧИТТА КЪМ СВЕТИТЕ БРАТЯ КИРИЛ И МЕТОДИЙ²**Проф. Климентина Иванова**

С разгрома на Кирило-Методиевото дело в Моравия и Панония и със създаването на ново огнище на славянската просвета в България започва многовековната история на почитта към Първоучителите по нашите земи. Личностите и делото на Солунските братя стават постоянна тема в българското изкуство. В основата на повсеместната им почит е преди всичко тяхната канонизация, спонтанно наложила се още преди идването на учениците им в България. Датите, в които светите Братя преминават от земния и временния към вечния живот, стават дни на молитвен помен за тях сред западните славяни – 14 февруари за св. Кирил и 6 април за св. Methodий. Сред последователите им в Моравия и Панония тази традиция постепенно помръква, но сред православните славяни на Балканите тя е утвърдена със създаването на самостоятелната Българска църква.

Първите свидетелства за почитта към светите Братя в България са произведенията в тяхна чест, свързани с празнуването на поминалните им дни и с богослужението: служби, жития и похвални слова. Една част от текстовете се създават още във Велика Моравия и Панония и се пренасят от учениците им. Вероятно те са претърпели значителни промени, за които не можем да говорим, тъй като не познаваме първичния им вид. Понякога в произведения, създадени в Плиска, Преслав или Охрид, намираме отгласи и пасажи, свидетелстващи за връзката им със западните славяни.

Похвалното слово за св. Кирил от св. Климент Охридски дава началото на един от най-популярните жанрове в старобългарската литература и едновременно е образец на прекраснословие и експресивна оценка на героя.

Ако трябва да обобщим най-характерното за почитта към св. Кирил и Methodий през IX и X в., ще отбележим нейното активно включване в църковната и държавната политика на княз Борис и на царете Симеон и Петър, както и подчертаното усещане за непосредствена приемственост между България и западните славянски земи, дължащо се на активната дейност на Кирило-Методиевите ученици. В техните творби делото на славянските първоучители става основен аргумент в защита на културните завоевания на новопрокръстена България. Интерпретацията на това дело е подчинена на стремежа към утвърждаване на българската народност сред тогавашния културен свят.

Създаването на Второто българско царство и централизирането на църковния и културния живот в Търново и няколко големи просветни средища активизира почитта към светците на Първото българско царство, включително и към св. равноапостолни Кирил и Methodий. През XIII в. се срещат и първите преписи на служби за св. Кирил и по-рядко – и за св. Methodий. Това са служби, създадени през XI-XII в., понякога с интересни редакционни промени, свидетелстващи за живия интерес на преписвачите и съставителите на сборници към делото на Първоучителите. Не по-малък интерес буди и друга житийна творба – т.нар. Успение Кирилово. Това е единственото житие, в което се съобщава, че майката на св. Братя е била българка на име Мария.

Езикова реформа на Патриарх Евтимий налага нормите на Кирило-Методиевия език като образец на съвършенство. Ученикът на Патриарх Евтимий Константин Костенечки пише през XV в. своите граматически трактати, в които отделя основно място на характера на този книжовен език и на преводите, направени от св. Кирил и Methodий.

2 Със съкращения от „Църковен вестник”, бр. 11-12, 2010 г.

След падането на България под турско робство за няколко века упадък на духовната и материалната култура, паметта на св. Кирил и Методий се пази главно там, където има църкви на тяхно име или където има по-силна традиция за честване на св. Седмочисленици (св. Кирил и Методий, Климент, Наум, Ангеларий, Горазд, Сава). В това отношение Охридската архиепископия продължава най-интензивно да почита Първоучителите и техните ученици. Ще отбележа също така, че в Рилския манастир и в обителите, свързани с него, през последната четвърт на XV в. се създават сборници, в които откриваме Пространното житие на св. Кирил, непознато в други по-ранни преписи.

В епохата на националното Възраждане делото на св. Кирил и Методий придобива нов смисъл. Осъзнаването на националната и общославянска значимост на българската история става през този период главен духовен стимул за развитие на общественото съзнание. В „История славяноболгарская” (1762 г.) Паисий Хилендарски изтъква огромното му значение за националното самочувствие на българския народ.

Точно през XVIII и началото на XIX в. под влияние на руската старопечатна традиция двата дни за честване на Първоучителите се сливат в един и се прехвърлят на 11/24 май, и този празник остава в българския църковен и граждански календар. Самата дата 11 май и нейният генезис остава засега не много ясен. В българската цариградска църква празнуват празника с българите от целия град под влияние на Гаврил Кръстевич. Калоферци започват също да честват св. Братя. Преди това, още през 1851 г. Пловдивското училище получава името на св. Кирил и Методий и празнува 11 май като патронен празник. Всеки българин, а и всеки, който се намира в България по време на празника, между звъна на камбаните и ученическата глъчка, сред звучащото отвсякъде „Върви, народе възродени”, ще се потопи непременно в сладостното чувство на детството.

Просветителското, възрожденското, будителското честване започва от 1853 г., за да продължи и до наши дни. Възрожденската атмосфера се връща към нас и столетията се съгъстват, за да ни възвисят в пречистения идеализиран образ на нашата народностна самоидентичност. Наричаме този ден, свидетелстващ за почитта към св. Кирил и Методий, „най-българският празник”. Забравим ли нашите празници, ще срутим всичко, градено преди нас, и ще се озовем във водите на забравата. Затова всяка година на този ден ние се прекланяме пред нашите общи Учители с думите на възрожденеца: „Учители благи, закриляйте всички, които с любов просвещават и правят по-добри човеците! Учители пресвещени, наставлявайте и днес славяните, та с духовно прозрение да бъдем чеда на светлината! Свети равноапостолни Кириле и Методие, осенете с благодатта на истината всички, които ви тачат като свои! Амин!”

Д-Р ЙОАННА ПЛАНШЕТ ЗА КОСТНИЦАТА НА БАЧКОВСКИЯ МАНАСТИР

На 29 май след богослужението ще ни гостува Йоанна Планшет, доктор по история на изкуството в университета Париж - Нантер и научен асистент в Националната библиотека на Франция. Специалист по византийско средновековно изкуство, тя е посветила различни трудове на източноевропейското и балканското културно наследство. На срещата тя ще представи своя дисертационен труд, посветен на костницата на Бачковския манастир, *La chapelle médiévale du monastère de Bačkovo*. Изследването разглежда в нова светлина този уникален паметник от XII в. и есхатологичната символика и литургичния смисъл на неговите безценни стенописи.

ГОДИШНО ЕНОРИЙСКО СЪБРАНИЕ

Годишното събрание на общината ни ще се състои на 15 май 2022 г., неделя след богослужението. Ще направим преглед на дейността и финансите на общината, ще обсъдим въпроси и предложения. Годишната членска вноска е 20 евро. Присъствието на активните членове е желателно, за да спазим задълженията си пред френските власти като култова асоциация.

БЕЗ ПИКНИК ТАЗИ ГОДИНА

Поради невъзможност от страна на кметството в Моренвиле тази година няма да се състои традиционният пикник за Деня на българската писменост и книжнина. Вече имаме резервация за 21 май 2023 г.

ПРОГРАМА НА БОГОСЛУЖЕНИЯТА

Храмът е отворен в неделя и в посочените празнични дни от 9:00 ч.

Св. Литургия започва от 10:30 ч.

Възможност за изповед: преди литургията

МАЙ 2022

01.05. – 2 Неделя след Пасха - Томина.
 08.05. – 3 Неделя след Пасха на св. Мироносици. Предпразничен молебен за св. равноапостолни Методий и Кирил. **Катехизис за деца: Светите братя Кирил и Методий.** (Честване на паметта на св. Георги Победоносец 06.05).
 15.05. – 4 Неделя след Пасха на Разслабления. **Годишно отчетно събрание.**
 22.05. – 5 Неделя след Пасха на Самарянката. **Катехизис за юноши: Как Спасителят избира своите ученици.**
 29.05. – 6 Неделя след Пасха - на Слепородения. **Костницата на Бачковския манастир - среща с д-р Йоанна Планишет.**

ЮНИ 2022

02.06. – Четвъртък – Възнесение Господне.
 05.06. – 7 Неделя след Пасха – на св. Отци от Първия вселенски събор. **Катехизис за възрастни: Великият вход.**
 11.06. – Събота – Задушница. 11,00 ч. – Панихида.
 12.06. – 8 Неделя след Пасха – Петдесетница. **Архиерейска св. Литургия и вечерня.**
 19.06. – 1 Неделя след Петдесетница – на всички светии. **Катехизис за юноши: Чудото в Кана Галилейска.**
 26.06. – 1 Неделя след Петдесетница – на всички български светии. Честване на паметта на св. първовърховни апостоли Петър и Павел (Петровден). **Катехизис за деца: Ноевият ковчег.**

Адрес: 1, rue de la Croix Moreau, 18ème Paris M°12 (Pte de la Chapelle) Контакти:
 Архим. Емилиян Боцановски: тел. – 06 68 83 44 40; Свещ. Иван Карагеоргиев:
 тел.- 06 51 15 49 70, karageorgievich@gmail.com; Интернет стр:
<http://www.paroissebg.fr>; Фейсбук: Paroisse Orthodoxe Bulgare